

**DIUMENGE VI DE PASQUA (C)**  
**Homilia del P. Joan M. Mayol, rector del Santuari de Montserrat**  
**26 de maig de 2019**

*Us deixo la pau, us dono la meva pau.*

En la cruïlla de l'estrès humà que viu el nostre món, juntament amb la fatiga crònica espiritual que sembla afectar a joves i grans, Jesús, avui, amb les seves paraules és com si pintés davant nostre un stop i un cedeixi el pas; un stop primer per poder reiniciar una marxa diferent, més segura, més sana, i un "ceda" per donar preferència a l'Esperit que ens ajudi a no perdre el camí que porta a on realment desitja el nostre cor arribar. Com havia dit Gandhi: en la vida hi ha alguna cosa més important que incrementar la velocitat. El més important, ¿no serà potser més que viure acceleradament com més coses millor per després acabar totes només en la memòria fotogràfica del mòbil, poder fer experiència corporal, amb la ment i l'esperit, de la vida que hi ha en cada petit moment per fruit ja en el present del seu tros d'eternitat?

Atura't doncs; stop!; dóna pas a l'Esperit, deixa que Jesús avui s'apropi a la teva vida siguis qui siguis, creient, agnòstic, revolucionari o descregut, perquè Jesús, a través de la seva paraula s'adreça a tothom. Posa en crisi la fe massa segura, fa de gust sobretaula amb la increença més despreocupada si cal, anima el més noble de tota revolució, i ho fa sense cercar de convèncer sinó d'estimar perquè la fe no és qüestió només de coneixement sinó sobretot d'empatia profunda i de respecte bilateral.

La paraula que Jesús avui ofereix de nou a tota persona que el vulgui escoltar és molt simple: Pau, la seva pau, la que és fruit de la seva vida plena, de la vida en definitiva que es viu amb coherència amb el que es pensa, es predica i es fa cada dia. No és la pau que donen els homes com tu o com jo que ja és molt si és absència de garrotades, la pau de Jesús és plenitud d'autenticitat en el dia a dia, abundància de bé que perdura.

La proposta és aquesta: tinguis el credo que tinguis o no en tinguis cap, sense dir res, prova de viure una hora al dia com si fossis Jesús, després deixa anar el teu jo més o menys humanitzat i fes el que puguis, però prova de viure un hora, només una hora amb el geni de l'esperit de Jesús, i després compara aquesta hora viscuda conscientment així amb la resta del dia, amb la resta de la setmana, i valora on has experimentat més autenticitat, més qualitat de vida, més pau en definitiva. Aquest és el somni que Jesús viu ben despert: compartir amb cadascú de nosaltres la seva pau, la pau nascuda de l'experiència de ser, amb obres i de veritat, en Ell, fills i filles de Déu, autèntics germans els uns dels altres.

La pau desarmada però activa que ens proposa l'evangeli és l'única capaç de derrotar fins un imperi; una prova prou evident, més enllà inclús del cristianisme, és Gandhi el qual admirava profundament la figura de Jesús i combregava amb la proposta de pau per Ell encarnada. La Pau de l'evangeli és la gran revolució que Jesús ha engegat en el món, una revolució sempre fent-se i sempre per fer perquè el món, com l'Església, sempre té necessitat de reforma. Jesús ofereix la seva pau als nostres cors, a la nostra set d'estimar i viure essent estimats, ens ofereix la seva pau per fer camí de justícia i llibertat, colze a colze amb nosaltres, sense deixar víctimes pel camí.

Aquesta pau de Crist, ens la donarem mútuament abans de combregar, poc abans que el capellà faci el gest de partir el pa consagrat mentre el poble prega cantant a Jesús com aquell que pren damunt seu el pecat del món i ens dóna la pau de Déu. Amb aquest gest que anomenem "Fracció del Pa" Jesús ens ensenya que, malgrat sigui imprescindible el desig sincer de la pau, no ni ha prou amb el desig, ha de seguir el gest quotidià de mullar-se per ella com Ell, o dit altrament: de partir-se i repartir-se com el pa de l'eucaristia amb el qual combregarem com a realitat de comunió amb la vida de Jesús i de voluntat de renovació espiritual per viure la seva pau en comunitat.

Jesús parteix el pa amb els seus i convida a tothom a la sobretaula. No oblidem la proposta que avui ens suggereix l'evangeli: una hora com si Jesús fossis tu, una hora d'autèntica revolució de

qualitat per a tu i el teu entorn. Una hora. Maria de Natzaret, Francesc d'Assís, Joan XXIII, Teresa de Calcuta, Oscar Romero i tants altres sants anònims de la porta del costat de casa van sobrepassar l'hora que ara us proposo i no se'n van penedir mai.